

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Warszawa, 18 marca 2008 r.

18.03.08
2054

RR-mdj-070-12/08

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 18.03.08

nr. 1661 podpis. Borusewicz

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z pismem Pana Marszałka z dnia 20 lutego 2008 r., znak BPS/DSK/-043-166/08 przekazującym *Oświadczenie złożone przez Senatora Przemysława Błaszczyka na 5. posiedzeniu Senatu w dniu 7 lutego 2008 r.*, uprzejmie informuję, co następuje.

Na mocy zarządzenia Nr 16 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie powołania zespołów do spraw monitorowania sytuacji w zakresie rolnictwa, rozwoju wsi i rynków rolnych oraz współpracy z organami Unii Europejskiej (tekst dostępny na stronie internetowej: www.minrol.gov.pl; legislacja; legislacja-akty prawne), powołane zostało 19 zespołów, do zadań których należy m.in. bieżące monitorowanie sytuacji w rolnictwie. Są one wspomagane przez odpowiednie grupy konsultacyjne, w skład których wchodzi przedstawiciele związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych oraz innych organizacji działających w zakresie rolnictwa i rynków rolnych, a także reprezentanci środowisk naukowych. Wśród zespołów powołany został m.in. Zespół i Grupa Konsultacyjna ds. Mięsa Drobiowego, Jaj i Miodu. Spotkania ww. zespołu i grupy konsultacyjnej są forum dyskusji i wymiany doświadczeń między przedstawicielami sektora a stroną rządową, a także zgłaszania inicjatyw, mogących przyczynić się do poprawy sytuacji na danym rynku. W ramach powyższej grupy konsultacyjnej współpraca odbywa się m.in. z: Polskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, Krajową Radą Drobiarstwa – Izłą Gospodarczą, Krajową Izłą Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu, Wojewódzkim Związkiem Hodowców Drobiu w Opolu, Zrzeszeniem Hodowców i Producentów Drobiu Północnego Mazowsza, Zrzeszeniem Producentów i Hodowców Drobiu Środkowej Polski.

W związku z wykryciem na terenie Polski ognisk grypy ptaków, w miesiącu grudniu 2007 r. oraz styczniu i lutym 2008 r. odbyło się szereg spotkań w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi celem przedyskutowania zaistniałych w sektorze problemów. Na tych spotkaniach omawiano m.in. straty ponoszone przez sektor drobiu i jaj, a także zakres i możliwości

wsparcia producentów drobiu i jaj w ramach pomocy *de minimis* i *nadzwyczajnych środków wsparcia rynku*.

Uprzejmie informuję, że Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w ramach Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej prowadzi monitoring cen skupu żywca i sprzedaży poszczególnych kawałków drobiu. Informacje w powyższym zakresie są dostępne na stronie internetowej Ministerstwa www.minrol.gov.pl.

Z dniem przystąpienia do Unii Europejskiej, polityka na rynku mięsa drobiowego jest prowadzona i realizowana w ramach instrumentów Wspólnej Polityki Rolnej (WPR). W ramach mechanizmów WPR rynek drobiu objęty został ochroną zewnętrzną bez interwencji wewnętrznej. Obowiązujące regulacje wspólnorynkowe nie przewidują interwencji rządowych na wewnętrznym rynku produktów drobiarskich ani gwarancji cenowych dla producentów żywca drobiowego. Ceny rynkowe w krajach członkowskich są więc odzwierciedleniem sytuacji podaży-popytu na tym rynku. Wspólna organizacja rynku drobiu w UE dotyczy przede wszystkim zasad obrotu towarowego na Jednolitym Rynku Europejskim, w tym wymagań jakościowych i handlowych, oraz handlu zagranicznego z krajami "trzecimi".

Jeśli chodzi o relacje cen detalicznych mięsa drobiowego do cen skupu żywca, należy podkreślić, iż w ostatnich latach obserwujemy, zarówno w Europie jak i na świecie, spadek udziału rolnika w cenach detalicznych produktów finalnych. Jest to zazwyczaj spowodowane wzrostem stopnia przetworzenia i związanym z tym wzrostem wartości dodanej artykułów spożywczych oraz rosnącymi wydatkami na marketing. Wpływ na to może mieć także wzrost siły rynkowej uczestników rynku na poszczególnych poziomach łańcucha marketingowego.

Analiza zmian cen na poszczególnych poziomach łańcucha produkcji wskazuje, że ceny detaliczne ulegają znacznie mniejszym wahaniom niż ma to miejsce w przypadku cen skupu. Przykładowo według IERiGŻ w sektorze mięsnym podwyżki cen skupu w I półroczu 2004 roku prawie o 40% pociągnęły za sobą wzrost cen przetwórców i cen detalicznych o ok. 15%, co oznaczało zmniejszenie marż przetwórczych i stabilizację marż handlowych. W następnych miesiącach obniżeniu cen skupu o 1/6 towarzyszyło niewielkie obniżenie cen detalicznych przy znaczącym obniżeniu cen przetwórcy.

W celu zapewnienia stabilności zbytu i ceny żywca drobiowego w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi podejmowane są działania ukierunkowane na zachęcanie do zawierania umów kontraktacyjnych oraz wzmacnianie pozycji producentów poprzez tworzenie grup producenckich. W ramach działań na rzecz promocji zawierania umów kontraktacyjnych, w 2005 r. propozycje treści umów oraz aneksów do nich opracowane zostały przez Radę Gospodarki Żywnościowej przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi wspólnie z Departamentem Prawno-Legislacyjnym oraz przedstawicielami zainteresowanych sektorów, w tym sektora drobiu. Dostępne są one na stronach internetowych Rady Gospodarki Żywnościowej.

Zachęcaniu przetwórców do zawierania umów kontraktacyjnych służą następujące mechanizmy:

- w rozporządzeniu MRiRW z dnia 17.10.2007 w sprawie *szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Zwiększenie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013* przewiduje się, że refundacji podlega zasadniczo nie więcej niż 40% kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjenta, będącego małym lub średnim przedsiębiorstwem. W przypadku jednak beneficjenta, który co najmniej 25% ogólnej ilości produktów rolnych nabywa na

podstawie umów zawartych na co najmniej rok z grupami producentów rolnych, refundacji podlega do 50% kosztów kwalifikowalnych.

- w *Programie wspierania restrukturyzacji i modernizacji przemysłu mięsnego, chłodnictwa składowego i przetwórstwa jaj w Polsce* zatwierdzonym przez MRiRW, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26.04.2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu i kierunków działań ARIMR oraz sposobów ich realizacji, wprowadzono zapis, że podmioty realizujące przedsięwzięcia w zakładach uboju zobowiązane są do wykorzystania w procesie produkcji surowca pochodzącego co najmniej w 70% w ramach wieloletnich umów kontraktacyjnych. Warunek ten nie obowiązuje zakładu uboju posiadającego własną bazę surowcową.

Ponadto, ustawa o *grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw z dnia 15 września 2000 r.* (Dz. U. Nr 88, poz. 983, z późn. zm.), jak również rozporządzenie w sprawie wykazu produktów i grup produktów, dla których mogą być tworzone grupy producentów rolnych, minimalnej rocznej wielkości produkcji towarowej oraz minimalnej liczby członków grupy producentów rolnych, były już kilka razy nowelizowane, każdorazowo brano pod uwagę postulaty wysuwane przez osoby zainteresowane działalnością w grupach producentów rolnych. Wszystkie zmiany miały na celu zachęcenie oraz ułatwienie potencjalnym członkom organizowanie się w grupy producentów rolnych.

Pragnę zapewnić, że drób oraz mięso drobiowe wprowadzane na terytorium Polski podlega weterynaryjnym przepisom wspólnotowym, obowiązującym bezpośrednio lub wdrożonym do polskiego porządku prawnego. Mięso, w obrocie handlowym, pochodzące z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo z państw trzecich podlega przepisom o weterynaryjnej kontroli granicznej.

Zgodnie z przepisami Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (wersja skonsolidowana - Dz. Urz. UE C321 z 29.12.2006, str. 37), którego sygnatariuszem jest również Polska, Tytułu II „Rolnictwo” art. 32 i 34 handel produktami rolnymi, do których zalicza się także drób i mięso drobiowe, objęty jest zasadami wspólnego rynku, zgodnie z którymi wykluczona jest wszelka dyskryminacja między producentami lub konsumentami wewnątrz Wspólnoty. Ponadto zgodnie z Traktatem w Tytule I „Swobodny Przepływ Towarów” art. 28 i 29 stanowi, że między Państwami Członkowskimi zakazane są wszelkie ograniczenia ilościowe w przywozie i wywozie towarów.

Jednocześnie przepisy Traktatu przewidują w Tytule I „Swobodny Przepływ Towarów” w art. 30 możliwość zastosowania zakazów lub ograniczeń przywózowych, wywózowych lub tranzytowych, z zastrzeżeniem, że powinny one być uzasadnione przede wszystkim względami bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi oraz zwierząt. Ponadto ewentualnie wprowadzone zakazy i ograniczenia nie mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji, ani ukrytych ograniczeń w handlu między Państwami Członkowskimi.

Drób i produkty z niego pozyskiwane pochodzące z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego może być do Polski wwożony w przypadku gdy spełnione są wymagania prawa wspólnotowego tj. między innymi ww. Traktatu oraz rozporządzeń WE nr 178/2002, 852/2004, 853/2004, 854/2004, 882/2004 a także dyrektyw nr 89/662 i 90/425 wdrożonych do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 10 grudnia 2003r. o *kontroli weterynaryjnej w handlu* (Dz. U. z 2004 Nr 16, poz. 145, z późn. zm.). Ponadto wymagania weterynaryjne dla handlu zwierzętami określone są w rozdziale 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o *ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.).

Zgodnie z przepisami ww. ustaw ograniczenia dotyczące sprzedaży na terytorium RP produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym drobiu i mięsa drobiowego, wprowadza się jedynie w przypadku wystąpienia zagrożenia dla zdrowia publicznego, a ograniczenia te mogą polegać na zakazie wwozu do Polski pewnych gatunków drobiu lub produktów pochodzących z określonych zakładów znajdujących się na danym obszarze albo też na zniszczeniu towarów wwiezionych już do Polski lub też wykorzystaniu takich towarów na inne cele albo odesłaniu do państwa pochodzenia.

Zgodnie z przepisami ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu, jeżeli kontrola weterynaryjna zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego przywiezionych z innych Państw Członkowskich, przeprowadzana w miejscu przeznaczenia przesyłki produktów lub podczas ich transportu, wykaże obecność czynników zakaźnych powodujących choroby, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej o zgłaszaniu chorób zwierząt we Wspólnocie, zoonozy lub inne choroby lub jakkolwiek przyczynę, która może stanowić źródło poważnego zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub ludzi, lub kontrola ta wykaże, że zwierzęta lub produkty pochodzą z regionu dotkniętego chorobą zakaźną, albo gdy produkty te nie spełniają innych wymagań dotyczących zdrowia publicznego określonych w przepisach Unii Europejskiej to powiatowy lekarz weterynarii może nakazać, w drodze decyzji administracyjnej, zniszczenie lub wykorzystanie w inny sposób partii zwierząt lub produktów lub też odesłanie jej, pod warunkiem uzyskania zgody właściwej władzy państwa członkowskiego do zakładu, z którego przesyłka została wysłana.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że w zakresie przywozu mięsa drobiowego z państw trzecich zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590 z późn. zm.) przywóz przesyłek takich produktów na terytorium Unii Europejskiej jest dopuszczalny ze znajdujących się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską:

- a) państw trzecich lub ich części,
- b) zakładów uprawnionych do wprowadzania produktów na terytorium Unii Europejskiej.

Z informacji przekazanych przez Głównego Lekarza Weterynarii wynika, że:

1. W okresie trzech pierwszych kwartałów 2007 r. wielkość importu mięsa drobiowego wynosiła 410 ton. Całość importowanego mięsa drobiowego pochodziła z Brazylii. Brazylia znajduje się na liście krajów, z których import mięsa drobiowego jest dozwolony, opublikowanej w decyzji Komisji 2007/696/WE z dnia 28 sierpnia 2006 r. *ustanawiającej wykaz państw trzecich, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu, jaj wylęgowych, jednodniowych piskląt, mięsa drobiu, ptaków bezgrzebieniowych i dzikich ptaków łownych, jaj i przetworów jajecznych oraz jaj wolnych od określonych czynników chorobotwórczych, oraz stosowane warunki wystawiania świadectw weterynaryjnych oraz zmieniająca decyzje 93/342/EWG, 2000/585/WE i 2003/812/WE*. W Brazylii funkcjonują również zatwierdzone przez Komisję Europejską zakłady zatwierdzone do eksportu na rynek Unii Europejskiej.
2. W trzech pierwszych kwartałach 2007 r. w procedurze tranzytu (w tym tranzytu z czasowym składowaniem w składach celnych przeznaczonych dla produktów niespełniających wymagań przywozowych Unii Europejskiej) odprawione zostało przez polskie posterunki weterynaryjnej kontroli granicznej 1987 ton mięsa drobiowego pochodzącego z USA. Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej przesyłki odprawiane w tranzycie są transportowane w pojazdach lub kontenerach zaplombowanych zarówno przez urzędowego lekarza

weterynarii, jak i przez funkcjonariuszy Służby Celnej. Ponadto przesyłkom takim jest nadawana procedura celna T1, w związku z czym znajdują się one pod dozorem celnym. Przesyłki znajdujące się w tranzycie bezpośrednim muszą opuścić terytorium Unii Europejskiej przez graniczny posterunek kontroli weterynaryjnej w ciągu 30 dni od opuszczenia granicznego posterunku kontroli weterynaryjnej, przez który zostały wprowadzone. Fakt opuszczenia jest potwierdzany przez granicznego lekarza weterynarii we Wspólnotowym Świadectwie dla Wwozu i Przewozu CVED, a kopia tego dokumentu jest przekazywana do granicznego posterunku kontroli wejścia. W przypadku braku takiego potwierdzenia powiadamiana jest Służba Celna, która wszczyna procedury poszukiwawcze. W 2007 r. nie było jednak takiego przypadku dotyczącego mięsa drobiowego.

W przypadku tranzytu z czasowym składowaniem w składach celnych powiatowy lekarz weterynarii ma obowiązek potwierdzić, że przesyłka dotarła do składu z posterunku kontroli weterynaryjnej z tym, że Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii nr GIWbip-601/1/07 z dnia 5 stycznia 2007 r. w *sprawie zatwierdzania i sprawowania nadzoru nad składami celnymi, składami wolnocłowymi oraz magazynami znajdującymi się w wolnych obszarach celnych przeznaczonych dla produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z krajów trzecich, niespełniających wymagań przywozowych UE* przewiduje, że musi mieć to miejsce w ciągu 7 dni od opuszczenia przez przesyłkę granicznego posterunku kontroli weterynaryjnej wejścia. Jeśli we wskazanym terminie przesyłka nie znajdzie się w składzie celnym, o fakcie tym informowany jest m.in. Główny Lekarz Weterynarii oraz Służba Celna. W 2007 r. nie odnotowano jednak takiego przypadku. Zgodnie z art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej w składach celnych prowadzone są rejestry, w których dokumentowane są wszystkie przesyłki wprowadzane do składu lub magazynu i opuszczające skład lub magazyn. Zgodność ilości towarów wprowadzanych z ilością wyprowadzaną ze składu kontrolowana jest zarówno przez Inspekcję Weterynaryjną, jak i Służbę Celną. W 2007 r. z poziomu Głównego Inspektoratu Weterynarii przeprowadzane zostały kontrole wszystkich składów celnych przeznaczonych dla produktów niespełniających wymagań przywozowych Unii Europejskiej i nie wykazały one żadnych niezgodności w tym zakresie.

Przesyłki wyprowadzane ze składów celnych dla produktów niespełniających wymagań przywozowych Unii Europejskiej są również przemieszczane w procedurze celnej T1 i są one zaplombowane zarówno przez powiatowych lekarzy weterynarii nadzorujących składy celne, jak i przez funkcjonariuszy celnych. Również w przypadku takich przesyłek fakt opuszczenia terytorium Unii Europejskiej jest potwierdzany przez granicznego lekarza weterynarii w dokumencie CVED, a kopia tego dokumentu jest przekazywana do powiatowego lekarza weterynarii nadzorującego skład celny. Powyższe potwierdzenia są przechowywane przez powiatowego lekarza weterynarii przez 3 lata. W przypadku braku takiego potwierdzenia powiadamiana jest Służba Celna, która wszczyna procedury poszukiwawcze, oraz Główny Lekarz Weterynarii. Posiadanie w/w potwierdzeń jest sprawdzane przy każdej kontroli nadzoru sprawowanego przez powiatowego lekarza weterynarii w składzie celnym, które to kontrole przeprowadzane są zarówno ze szczebla wojewódzkiego jak i centralnego. W 2007 r. nie stwierdzono, aby w dokumentacji powiatowych lekarzy weterynarii brakowało potwierdzeń opuszczenia terytorium Unii Europejskiej wydanych przez właściwego granicznego lekarza weterynarii.

Podsumowując należy stwierdzić, że import drobiu i mięsa drobiowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej. Natomiast w przypadku

produktów znajdujących się w procedurze tranzytu poprzez wprowadzenie i stosowanie odpowiednich procedur wykluczona została możliwość, aby takie produkty były umieszczane na rynku wspólnotowym. Zgodnie z danymi dostępnymi w Głównym Inspektoracie Weterynarii wszystkie takie przesyłki wprowadzone przez polskie posterunki kontroli granicznej w latach 2006-2007 zostały następnie wywiezione poza terytorium Unii Europejskiej.

Import z krajów trzecich jest dodatkowo monitorowany przez Komisję Europejską. Raz w miesiącu na posiedzeniach Komisji Europejskiej Komitetu Zarządzającego ds. drobiu i jaj dokonywana jest zmiana załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1484/95. Komisja Europejska w drodze rozporządzenia (WE) nr 1484/95 ustanowiła szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustaliła ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj. Z dniem 22.02.2008 r. weszło w życie rozporządzenie Komisji Europejskiej nr 161/2008 z dnia 21 lutego 2008 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95. Na podstawie zmian zarejestrowanych w strukturze importu oraz na podstawie wyników regularnych kontroli danych dokonywanych przez Komisję Europejską, podwyższono większość obowiązujących cen reprezentatywnych na produkty drobiowe będące przedmiotem importu na rynek Wspólnoty, co ma wpływ na ograniczenie podaży mięsa drobiowego z importu na wspólnym rynku.

Odnosząc się do kwestii obowiązku etykietowania mięsa drobiowego, uprzejmie informuję, iż obecnie obowiązkowe wskazywanie kraju pochodzenia wykracza poza wymagania przewidziane w przepisach dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie *zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych*. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 ww. dyrektywy, zamieszczenie w oznakowaniu informacji dotyczących źródła lub miejsca pochodzenia gotowego produktu (środka spożywczego) jest obowiązkowe jedynie w przypadku, gdyby brak takiej informacji mógł w istotnym stopniu wprowadzać w błąd konsumenta co do prawdziwego źródła pochodzenia. Ta norma wspólnotowa została wdrożona w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 967, z późn. zm.).

Przyjęcie propozycji konieczności podawania informacji o kraju pochodzenia oznaczałoby ustanowienie dodatkowego obowiązku w zakresie oznakowania żywności, nie przewidzianego w prawie wspólnotowym. Wprowadzenie takiej propozycji w prawodawstwie krajowym wymagałoby notyfikowania projektowanych przepisów.

Jednakże, należy podkreślić, że wspólnotowe i krajowe przepisy w zakresie znakowania żywności nie stanowią przeszkody dla stosowania przez przedsiębiorców (na zasadzie dobrowolności) dodatkowych oświadczeń i informacji jeśli są rzetelne, prawdziwe i nie wprowadzają w błąd konsumenta. Jeśli producent lub sprzedawca uzna kraj pochodzenia towaru za cechę mogącą mieć znaczenie dla konsumenta, może z własnej woli podać odpowiednią informację.

W odniesieniu do pomocy dla producentów drobiu i jaj, którzy ponieśli straty w związku z wprowadzonymi ograniczeniami w swobodnym handlu drobiem, w tym pisklętami i jajami, uprzejmie informuję, że podjąłem już starania o uruchomienie nadzwyczajnych środków wsparcia rynku. W tym celu w dniu 16 stycznia 2008 r. odbyło się w Brukseli spotkanie bilateralne z Komisją Europejską, którego celem było omówienie możliwości zastosowania w przypadku Polski, przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku w sektorach mięsa drobiowego i jaj, tzw. nadzwyczajnych środków wsparcia z tytułu strat poniesionych przez sektor drobiarski. Na spotkaniu ustalono, iż Polska przekaze do Komisji

W odpowiedzi na pytanie odnośnie wyznaczonych obszarów A i B wokół ogniska choroby, pragnę poinformować, że zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie zwalczania grypy ptaków (Dz. U. Nr 239, poz. 1752) wokół ogniska choroby wyznacza się obszar zapowietrzony o promieniu co najmniej 3 km oraz obszar zagrożony o promieniu co najmniej 10 km. Obydwa te obszary, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie środków podejmowanych w związku ze zwalczaniem u drobiu wysoce zjadliwej grypy ptaków (Dz. U. Nr 239, poz. 1751), wdrażającym decyzję Komisji 2006/415/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu we Wspólnocie i uchylającą decyzję 2006/135/WE (Dz. Urz. UE L 164 z 16.6.2006, str. 51 – 60 ze zmianami), wchodzi w skład obszaru (strefy) A. Obszar A od reszty kraju odgraniczony jest obszarem (strefą) B. Obszary A i B ustala Komisja Europejska na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. Z racji bezpieczeństwa epizootycznego kraju, jak również pozostałych państw Wspólnoty, adekwatnie do zagrożenia obejmowały one swoim zasięgiem całe powiaty. Takie działanie miało na celu zabezpieczenie terytorium kraju wolnego od choroby przed rozprzestrzenieniem się grypy ptaków oraz umożliwiało handel drobiem pochodzącym z terytorium wolnego od choroby z pozostałymi Państwami Członkowskimi. Jednocześnie, należy uznać za sukces polskich władz weterynaryjnych, że jako obszary A i B zostały określone obszary poszczególnych powiatów, a nie obszary całych województw, co było jedną z propozycji rozważanych przez Komisję Europejską. W takim przypadku objęte ograniczeniami zostałyby obszary następujących województw: mazowieckiego, warmińsko-mazurskiego oraz kujawsko-pomorskiego.

2 porci zemičnic

Artur Ławniczak

